

Servië najaar 2010.

Vrijdag, 27 augustus 2010.

Vandaag is de zomervakantie van Isa en Josje voorbij. Ze vertrekken samen met nog vijf andere honden naar Frankrijk. Vanuit daar vertrekken ze met de hondenbus van Rob en Geeske richting Servië. Ook Eric gaat dit keer mee met de honden. Samen met Sam breng ik Eric en de honden weg. We blijven een nachtje slapen en dan vertrekt zaterdag de bus met Rob, Eric en de honden.

Zondag, 29 augustus 2010.

Ook Geeske en Jetty vertrekken vandaag richting Servië, en Sam en ik blijven achter op "La Viennerie". De planning was dat we daar een paar dagen zouden blijven om vakantie te vieren, maar vanuit Nederland krijgen we het bericht dat er hééééél vééééél werk aan de winkel thuis is. Met andere woorden.....inpakken en terug naar huis. Wel jammer, want in Frankrijk was het heerlijk weer en in Nederland dus weer eens niet. Maar ach, we halen het nog wel een keer in.

Update 1e week.

Na de nodige problemen en wachttijden aan de grenzen van Kroatië en Servië, is de hondenbus dan eindelijk gearriveerd op de plaats van bestemming (Nis). Het hotel wat in eerste instantie geboekt was,

blijkt te ver van de velden af te liggen en na één nacht vertrekt het hele team naar een andere locatie. Het land Servië is arm, vies en ligt qua ontwikkeling ver achter op ons. Daarentegen, zijn de velden mooi, afwisselend en uitdagend voor de honden. Er zit veel patrijs en er komen ook veel wilde kwartels voor. Fazanten zijn er niet. Tenminste niet in het gedeelte waar ze trainen. Doordat er nagenoeg ook geen wind is, valt het niet mee voor de honden. Isa, Josje en Eric vermaken zich prima. De trainingen beginnen vroeg in de ochtend (6.00 uur), doordat het anders veel te warm is voor de honden. Later op het eind van de middag volgt de tweede training.

Update 2e week.

Eric traint ook veel met ander honden, waardoor hij veel ervaring kan op doen. Veel honden lopen in koppel. In het begin is dat natuurlijk veel spelen en klieren, maar al snel beginnen de honden hun eigen parcours te zoeken. Josje traint veel samen met Isabella, een iets oudere korthaar. Beide dames zijn gewaagd aan elkaar. Ze trekken ieder hun eigen plan, maar werken op één of andere manier ook weer samen. Bij het vinden van patrijs staat de ene dame mooi voor en sluit de andere dame met respect netjes aan. Het gaat natuurlijk niet altijd goed, maar als het goed gaat is het een geweldig gezicht.

Bij Isa moeten de laatste puntjes nog op de "i" gezet worden. Steady-ness en warm wild apporteren zijn toch onderdelen die niet veel door ons getraind zijn. Dit onderdeel valt onder dressuur en door dit te snel te willen doen, kun je dus in moeten leveren op haar veldaanpak. En dat is natuurlijk iets wat we willen voorkomen. Vandaar dat we daar dus heel voorzichtig mee zijn. Beter een seizoen met af en toe een nog inspringende hond, dan een kapot gedresseerde hond.

Apport moet natuurlijk geen probleem zijn, maar warm apport is weer een ander verhaal. Vaak wordt de fazant "ziek" geschoten en zeilt af. Daarna probeert hij zich, half lek geschoten, nog uit de voeten te maken, waardoor een standaard markeer apport dus ineens iets heel anders wordt. Vaak leeft de fazant dus nog en kan hij de hond lelijk bezeren met zijn sporen, wat er weer voor kan zorgen dat de hond de fazant te hardhandig terug brengt. Al met al.....niet eenvoudig dus.

Inmiddels begint de tweede week ook al weer aan zijn end te komen en gaat de hondenbus weer vertrekken naar Frankrijk. Doordat er in Servië geen suikerbieten zijn en in Frankrijk wel, willen de heren nog twee dagen in Frankrijk trainen, zodat de honden daar nog aan kunnen wennen, voordat ze in Nederland de wedstrijden in gaan. Ook is er voor sommige honden nog even gelegenheid om de puntjes op de "i" te zetten m.b.t. de steady-ness, wat nog even goed getraind kan worden in de fazantenren op "La Viennerie". Met andere woorden.....er wordt alles aan gedaan om de honden goed voor te bereiden op de komende wedstrijden.

Vrijdag, 10 september 2010.

Het is weer tijd om Eric, Isa en Josje op te gaan halen. Samen met de kinderen duik ik de auto in en storten we ons in het verkeer. Tot aan Parijs gaat het prima, maar daarna begint de ellende. Parijs wordt een complete survival tocht. Het lijkt wel of iedereen die ook maar iets heeft wat op een auto lijkt, op de weg zit. En dan die motors, die overal tussendoor schieten. Levensgevaarlijk!!!! Maar ach, als het daar dan bij zou blijven.....Ook ambulances en politie schijnen hier een vrijbrief te hebben. Je schrikt je iedere keer weer kapot als er zo'n sirene aan komt. Gelukkig ben ik met de grote bus en

duwen ze me niet zomaar de weg af, maar na twee uur Parijs, was ik het echt wel zat hoor. Trouwens de lekkere koekjes waren ook allemaal al op. Balen dus.

Maar ja, ook aan een survival tocht komt op een keer een eind en rond 22.00 uur arriveren we eindelijk op " La Viennerie ". Gelukkig hadden ze met eten op ons gewacht, dus konden we zo aanschuiven. Daarna even uitbuiken en rap naar bed.

Zaterdag, 11 september 2010.

Na twee weken zie ik eindelijk Josje en Isa. Het zijn weer gespierde spijkers geworden en ik ben erg benieuwd naar wat ze geleerd hebben. Samen met de rest vertrekken we naar de bieten en de dames mogen los. Nu kon ik eindelijk met eigen ogen zien wat Eric bedoelde met het mooie honden werk van Josje en Isabella. Het is prachtig om te zien hoe die twee dames in koppel lopen. Op een gegeven moment staat Josje voor en Isabella sluit aan. Het duurt Isabella te lang en ze stuift Josje voorbij, met als

gevolg dat de patrijzen op de wieken gaan. Ach, wat maakt het ook uit. Genieten willen we, en dat doen we zeker als we die twee dames zo bezig zien.

Isa mag later nog even in de fazantenren voor de steady-ness. Ze doet het prima, ze heeft veel bij geleerd.

Zondag, 12 september 2010.

Isa wordt vandaag voor de laatste keer nog even verteld dat ze moet blijven zitten, totdat het baasje zegt....."apport". Was toch nog wel even moeilijk voor haar hoor, maar de aanhouder wint en madame blijft zitten. We weten nu inmiddels dat ze apporteert en geen probleem heeft met warm wild. Het kwartje is gevallen!!

Maar " La Viennerie " is niet alleen trainen hoor. Je kunt hier in de omgeving ook leuke dingen doen. Uitgerekend dit weekend is er een Gamefair op het kasteel in Sully-sur-Loire. En dat vinden we toch vervelend joh. Nou mooi niet dus, want als het maar iets met jagen te maken heeft (of markten) dan zijn we erbij. De kinderen kunnen er boogschieten en voor ons is er voldoende om te kijken en te eten. Jammer dat de dagen dan soms toch zo kort zijn. De kinderen moeten morgen weer naar school en voor Eric en Isa staat dinsdag de eerste wedstrijd al in de agenda. Het is tijd om naar huis te gaan.

Tot de volgende keer!!